U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **nezl. G. K.**, zastoupené zákonným zástupcem G. B., právně zastoupené JUDr. Radanou Pekárkovou, advokátkou se sídlem Hlinky 142a, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2009, č. j. OAM-27/VL-01-ZA05-2009, o udělení mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2009, č. j. 56 Az 18/2009 - 22,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky, advokátce JUDr. Radaně Pekárkové, se sídlem Hlinky 142a, Brno, **se přiznává** odměna v částce 5760 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2009, č. j. OAM-27/VL-01-ZA05-2009. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně z řad advokátů JUDr. Radana Pekárková, která se přípisem ze dne 21. 12. 2009 obrátila na Nejvyšší správní soud se žádostí o ověření, případně zjištění nové adresy současného pobytu stěžovatelky s odůvodněním, že se jí stěžovatelku ani jejího otce

nepodařilo na posledně známé adrese pobytu v Pobytovém středisku Havířov kontaktovat (poštovní zásilka byla vrácena s poznámkou, že na uvedené adrese je adresát neznámý).

Nejvyšší správní soud z databáze žalovaného ověřil, že stěžovatelka byla naposledy hlášena k pobytu na adrese Pobytové středisko Havířov, odkud dne 19. 8. 2009 odešla. Nejvyšší správní soud proto požádal Evidenční odbor Ředitelství služby cizinecké policie, Praha 3, o sdělení místa pobytu stěžovatelky. Dle odpovědi ze dne 8. 1. 2010, založené na č. l. 53 soudního spisu, má stěžovatelka na území České republiky vydáno vízum za účelem strpění platné do 16. 4. 2010, jako poslední známá adresa pobytu od 14. 10. 2009 je označena Správa uprchlických zařízení, Na Kopci 269/5, Havířov – Dolní Suchá. Uvedený přípis rovněž obsahuje sdělení, že bližší informace je možno získat u Inspektorátu cizinecké policie Chotěbuz, detašované pracoviště Karviná, kde jsou uloženy materiály jmenované.

Nejvyšší správní soud proto zaslal žádost o sdělení současného místa pobytu stěžovatelky, resp. jejích rodičů, také na Cizineckou policii Karviná. V odpovědi doručené zdejšímu soudu dne 15. 1. 2010 (č. l. 57 soudního spisu), je uvedeno, že stěžovatelka ani její rodiče se v Pobytovém středisku Havířov nezdržují, což policie telefonicky u OAMP Havířov ověřila, a jejich současný pobyt na území České republiky není znám.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že stěžovatelka se nezdržuje v místě, které soudu udala jako místo svého pobytu, současné místo pobytu se zdejšímu soudu nepodařilo zjistit ani z evidence o pobytu uchazečů o mezinárodní ochranu, ani na základě spolupráce s příslušnými odděleními cizinecké policie ČR. Svým postupem Nejvyšší správní soud vyčerpal všechny standardní možnosti, kterými by bylo možno místo pobytu stěžovatelky zjistit, považuje proto za prokázané, že pobyt stěžovatelky není znám. Vzhledem k tomu, že s touto skutečností ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu spojuje zastavení řízení o žalobě či o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2009, č. j. 56 Az 18/2009 - 31, zástupkyně

JUDr. Radana Pekárková, advokátka se sídlem Hlinky 142a, Brno. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky byla přiznána odměna v částce 5760 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení; písemné podání soudu ve věci samé) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5., advokátního tarifu tak, že za dva úkony právní služby byla stanovena odměna ve výši 4200 Kč (2 x 2100 Kč), k níž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Vzhledem k tomu, že ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, což soudu doložila osvědčením o registraci založeným na č. l. 37 soudního spisu, byla k takto vypočtené odměně připočtena i daň z přidané hodnoty. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu